

در کوشش اثبات

۲۷

وتفاوت نژها و بیماری همت و نیمروزه اهل اهواز و روم و غلبه کردن اهوازان
وحدوث اشوب در بادیه و هبوب رفایع و وقوع امراض در اشرف و اکابر و کثرت
ارجیف پراکنده متعلی بود جنگ بود سیان بجم و مردم و مرکز خار و سایر کرند که
بود را کر عظاره متعلی باشد و قوع امراض مضره در اهواز و حوزستان و جن
باد شمال و باران (واکرده استد بود) دلالت کند بر بیماری ارجیف همت
میان مردم و میل خلایق بنادرستی و عذر و مکراندیشیدن در عتو یکدیگر و بسته
کارها را ندوه بخوار و اهل حرثه فازده شدن ایشان از غطا و اکابر و دزدیها
و ظلمه هوا و خارت کتاب و قوع موت در میان خلایق هنر و رفقن یکی از اینها یعنی
ملون و کثرت بخار و دخان مظلمه و اکر زحل متعلی باشد مرلت یکی از فرمادهان عزیز
عرب و سپهیها و ظهور حشرات الارض و اعتدال هوا و اکر عظاره متعلی باشد دلالت کند
بر موت خلایق و نخط و کثرت هوا م (واکرده قوس بود) دلالت کند بر فتنه و امر افرز
وموت و سوء حال و زرا و کتاب و ارباب نفوس و خروج خوارج و هبوب رفایع و قلت
نمود رفع و مکث اصحاب بیوان و بخار و ارجیف قلب شدن نفوس و سنتی بازارها
و نوشتن خطوط مزوره و لفتن مخالفات و ظهور مردم منافق و کذاب و شبید و معبد
و بدکشتن هوا و خشکه بارندگی فنا روانی کارها و بیماری جوانان و اند و هغل
پس اکر زحل متعلی باشد مرلیچهار پایان بود و ظهور فتنه و ناساز کای و بیمار
بادها و قلت زفع و کشت و اکر عظاره متعلی باشد خروج خوارج باشد و توسط
بازان و جنگ بادها و بیماری اب (مقارنه عظامه و زحل در مشاهده خانی) دلالت کند
بر مکروه خاطر پیران و ارباب قلم و عمال و بخار و وکلا و متصفحان و افتادن ارجیف و
سختان دروغ و همت و غزویع ضیاع و عقاد و بدحالی کار و آنها و کساند بازارها
و خواسته طلب فساد کشت زفع و تفاوت نژها و سرمه او باد و باران درست
و بیماریها از انواع صرع و مرکز ناکاه و نیم بخار و بیماری طفال و کرتاری دزدان
(واکرده شرق بود) دلالت کند بر کثرت سرمه او باران و مردم و سیول عظیمه و رفایع

در کوشش

بیان

بر بیماری

سرمه

مقارن عظام و زحال

شدید و رداشت احوال و زرا، وقت فوائد کاب و عدالت بازاریان و بین تجارت و هر دیوان و ارجیف رهت و عمر میان مردم و شدت حال مسافران و مزارعان و خصوصیات میان مردم و بیماری و ماعنی و نقاوت بزخبار کرد و غبار و تاریک هوا و رعد و برق و بادهای سرد و امکان تکریت پرا کر زحل مستعمل باشد خصوصیات و جنگها افتاد میان مردم و قصد دشمن در آهواز و حوزستان و بیماری مد و موج دریا و کله طغیان و اکر عظام و مستعمل باشد دشمن قصد دلایت با بلکند و ظهور سرما و درین و سختی (و اکر در سنبله بود) دلالت کند بر حرکت عساکر و شدت خلف میان لشکریان و موذنان و کدویت و خشارت مطریان و انسحاج خواین و عسرت و لادت و اندوده زنان و مخالفت از واج و میل هوا بخشک و خواری لباس و حریر و شیوع خبرهای عجیب و بکار داشتن طسمات و بیرونیات اکر زحل مستعمل باشد اهل آهواز را باد شمن جنات افتاد و مرک خواین معظمه و کریث با این در موضع مستعد و اکر عظام و مستعمل باشد اهل او صیه را با اعدام حمازه شود و بیماری اب رو دهانها باشد (و اکر در عجد بود) دلالت کند بر نقش باران و قوع زلزله سیما کر قران در بیت رابع بود و خوف و غصه یکی از سلطان و شدت سرما و برف و جلید و تاریک هوا خصوصیات قران در شب عاشور بود وقت فوائد کاب و متصرفان و مکروخیانت خلایق و کساند بازارها و تنک طغیان و مشغولی اهل دیوان و خوفناک ابر و مرک اشرف و کاکا بر و زحل مستعمل بود دلالت کند برو قوع موت در ولایت حوزستان و سختی سرماد بیان و اکر عظام و مستعمل باشد دلالت کند بر مرک زنان اشرف و ظاعون در حیوانات عجم و کوکا (مقارن عظام و زحل در شله هوانه) دلالت کند بر بیماری بزرگان و علماء و اهل فضل و موقع ناکاه خاصه در اعیان و شدت اهل دیوان و متصرفان و محال و بخار و محسنه و کلاه بود ارجیف و کواهی دروغ و کساند بازارها و کله طعمه و امدن کار و اینها و هناد بنا تا و اسنجار و بودن سرما و بارندگی و حد و ثریاح در وقت و میل مردم بعلوم دقیقه بیماری اطفال از ترس و بیم و تکریستی اهل جزف و دعویهای باطل و بین چهار بیان

در میثاث از کمیع

۲۹

واشک او شد که نهاد و مکروح جله میان خلایق را که این تائیر در بلاد هند واقعیم سیم
بظهو را ید (اگر هر جوزابون) دلالت کند بر کثر ارجیف و تهمت و خیانت و بیخ
عال و متصرفان و بیماری جوانان و کساد بازارها و اندوه محضر و بیم مرد فجاجه
و بیم خصوصت میان آکابر و عاصم و کرکنده طعام و فساد استخار و جمن با دهائی
و عدد برق و بحث علوم دیاضیه و اعمال غریبه و بدحال اهل قلم و وقوع سخافتو
وقتال در جانب شمال و کثرت اسیر پر کر نحل مستعمل باشد دلالت کرد که حاکم
بابل بعضی از اهل حرم خود را بقتل رساند و اکر عطارد مستعمل باشد صلاح حال مردم
و خوش هوابود (واکر در میزان بود) دلالت کند بر کثرت ارجیف و تقاویت
مزخها و خصوصت عوام و مردم شهریف و اظهار باطل و فساد استخار و اندوه اهل
قلم و حکما و استخار و اهل بازار و حدوث رفای و عدد برق و امدادان باران و قلت
نواید کتاب و وزراء و میل هوابردی اگر نحل مستعمل بود حدوث باران باشد
وجست عادهای مختلف و اکر عطارد مستعمل بود چادر شاه رفت با دشمنان مناز
و مخاصمت کند (واکر در لوبود) دلالت کند بر ظفر یا فتن ملت بابل بر دشمنان و موت بعضی از فرانه
ایهاد رو و خانهای و قلت عده نمود رفع و هوت و موت یکی از ایاب علم و کثرت
اراجیف بدلی هوا و سرمه و کساد بازارها و علالت تجاد و محضر فهر و خیانهای او
بر دشانی مردم از هر نوع و خصوصت میان اهل جبال و ساکنان دستاق و اکر نحل
مستعمل بود دلالت کند بر ظفر یا فتن ملت بابل بر دشمنان و موت بعضی از فرانه
و زلزله و باد و سرمه و اکر عطارد مستعمل بود دلالت کند بر فرمان و فوت حاکم
فارس و حزبی بعضی مواضع دران و لایت و حکم فتل کردن پادشاه روم فرزند
خود را یا شخصی را که بینزه فرزند بود و بودن سرمه (مقارنه عطارد و زجله
مثلثه لبی) دلالت کند بر ارهای سیا و بارند که ناوت کوله و بیخ بند در و قند و
ذیان باتات و فساد خال مسافران دریا و نقضان کشتهای او امدهن کار داشتند و
کساد بازارها و افتادن ارجیف و درونه کش او رزان و دهای قین و باغ و بسته

در حفظ

در بزم

در دفعه

در تئییه

مختارنہ عظامہ فرج حک

لے سے طلاق

لے عصا

لے کر رحل
لے کر رحل

باقان و بیان ہاد را باب قلم و بخار و زحمت این طایفہ و یعنی کہ هوا خشات کر دد اکر دلایل و شواهد دیکر بودہ باشد و دفت پیر مقتضی بود و تقاضت فخر ہائے ابلیکا و نوشق فطوط مزورہ دروغ و ناظر ارباب تغیر و حدیث (واکر کر سرطا بود) دلالت کند برخلاف مجموعہ سان و سفرہای درہ اپاند و خواتین و خدمہ و غلبہ کردن ابھا و اعتدال هوا و کثرت موت در دنیا و فرنٹ و دبیاری خطأ و مرض خلا و یقیناً مادرذنان اکر نحل مستعمل بود مرلہ بعضی از ذنان پادشاه ایشہ وحدوث بیت لوز و قوع زلزلہ و باران واکر عظامہ مستعمل بود اس قاطع اجتنہ بود و کی کشت و زرع و کثرت امراض (واکر کر عقر ببود) دلالت کند برشو اهل بازار و ارباب بیان و بخار و فریان مزار عان و سرما و بخ بندی و راجیف و خصوصت میان مردمان و مسد و دشدن راهہنا و کرانے بونہا و قوع حرمتا صعلقان دو پادشاه و کثرت ظاعون و موت و مراسلات و مکاتبات میانہ ملک ملوك و سلاطین و سوہ حمال و زردا و کتاب و قوع سوت در دواب و باران و شد و برق پس اکر نحل مستعمل بآشد حد و ثمرلہ بآشد درا کثرا فایم واکر عظامہ مستعمل بوع حریب در میانہ دو بزرگ واقع شود و هلاکت مردم بظاعون در صفا ضعیف است (واکر کر جوت بود) دلالت کند برسو، حمال کتاب و وزرا، و کثرت مرغ و ناہی و صد و دانہار و دبیاری و طویت و ظلت هوا و کثرت ابرها و دبیاری راجیف و افڑا عمال و بخار و مردم بازار و اهل فضل و کناد متعہا و اشفسکی دناغہنا و قوع حبی و بدی حمال و زردا و اشراف و دبیاری محسوبات اکر نحل مستعمل بآشد دبیاری مرغ و فاہی بود و ظلت هوا و کثرت نم و فاد و اکر عظامہ مستعمل بود و قوع حبی میان اهل مشرق و روم و دبیاری مرغ و کثرت باد و باران (مختارنہ فتویں باز حل دی مثاثرات اربع) قوان فتویں باز حل مطلقاً دلیل تغیر هوا است خاکل بسرم دیم رنہ میان افراط سرما و فساد اس بخار و اکرین حالت بعد از انصاف او بالمشدداً اجتماع و سبقنا دسته هدتاً کیدا مرد کو رکند بحسب نمان و مکان و کویندا کر قدر داین حمال

درستهای اکبر

۳۱

ریشه‌ای
درستهای اکبر

ریشه

ریشه

ریشه

ریشه

ناتر زحل شود در فلایت مغرب پادشاهی عظیم الشان فردوس (مقارنہ فرک بازحد در مشتمل اتفاقی) دلالت کند برخشنوی هوا و حرکت پادشاهیم در وقت و خشم ملوله برمدم در قایه و ارزال الناس رسیدن ظلم و بیدادی میانه خلائق و کثرت ارجیف و وقوع سفرها بسرعت (اگر در محل بود) دلالت کند بر مفترض رسیدن از اترالد بولايت ارمینیر و زده خورده میان ایشان و تغییر هوا و ارتفاع بخارات و پادشاهی بینیفعت و سرمایه باران در وقت و فنا و حیوانات و تفرقه عامه و ترد دلشکریان و بدیع حال رسولان و سیکان والیچیان و خوف زنانه خالمه و اطفال و ملاحت خاطرهای احمد و احتجاز دروغ و غرور عذر در میان خلق و در توافق افتادن مهمات و شدت احتیاج مردم و اکر زحل مستعلی بود مجاهد بسیار بود و بارانها ای سود مند اید در وقت و اکر قمر مستعلی بود جست بایه که پادشاهی و باران باشد در وقت (واکر در اسد بود) دلالت کند براند و گویم و مسافران و دشواری وضع حمل و تاریکی هوا در وقت و در توافق ندن کارها و مکروه بزرگان و سرکردان رسولان و جاسوسان و اجئاء و ارجیف و موت بکی از بزرگان و باران در وقت و اکر زحل مستعلی بود مرکز بزرگان باشد در وقت خوشستان و امدادن صلح در وقت و اکر قمر مستعلی بود اسقاط اجنه بود و مددیش باران در وقت (واکر در هرگز بود) دلالت کند بر جد و اثاث ابرها و تاریکی هوا و بارانها اکر در وقت باشد و بدین امدن خبر و برگت را صلاح در میان مردمها و بیماری در خلائق و افت حیوانات و ملاحقنها و سادات و ذمته انشکاران و بیع دواب و نیکی حال عموم و جمعیت علم و طلب علوم دینی و صنف زنان عامله و اندوه مالداران و مسافران و کثرت رسائل و رسایل در میانه ملوله و اکر زحل مستعلی باشد مرکز چهار باران بود و کثرت پاد و اکر قمر مستعلی باشد عنوان و اکر باران باشد در وقت (مقارنہ قرقزه در مشتمل خانی) دلالت کند بر کمی همان و در شئی هوا و صلاح حال بناتا و تقویت از این اطعیه و اشریه و عوادض مکمل خان

مقارنه فشر باز حل

در میان مردم و موت فرمایکان (اگر در بقیر بود) دلالت کند بر مخالفت میان حکام و عایا و سرما و بارندگی در وقت و تکیه طعام و آمد و ره و تفریفه آنها بر بردگه زاهدان و زنان محترم و فساد مرد و غافت و دواب و کدورت و تکیه حال کشتهها و رینه زنان حامله و گوشیار کویید که شدت بود بود و آمدت برف در وقت و اگر زحل مستعمل بود که شدت بجاد لبود میان مردم و کمیاب و کله طعام و اگر قدر مستعمل بود اسقاط اجتنب نباشد و کمی کشت و کمرفت باد و زنان و دهان (و اگر در مقبله بود) دلالت کند بر اشتفتکی حال زنان و درماندن مسافران و پرداشانی عوام و ارجیف و سمعی هوا در وقت و تاریکی و کله نزخه اور فساد اطعمه و بیانات و تلف خلاصه اف عرض مدل و ذات الریه و ذات الصدر و نقش الدم و عنوانی عوام و اگر زحل تعلیه نباشد که شدت باران و مزم بود و اگر قدر مستعمل بود فته نباشد میان اهل ارمنیه و او و رطوبت هوا در وقت (و اگر در جنگ بود) دلالت کند بر شدت رکر فتاری رسولان و جاسوسان و توقف مسافران و بدشدن راهها و خصوصیت عوام و ظلمت هوا و سرما در وقت و فساد بنا تآ و حیوانات و کمرفت بیاه و حدیث امراض و تفریفه عالمیں اگر زحل مستعمل بود کمیاب و باران نباشد و اگر قدر مستعمل بود بسیاری باران بود در وقت (مقارنه فشر باز حل در مثلثه هوانه) دلالت کند بر دشواری کار مسافران و اهل رستاق و خشکی هوا و زیادت سرمه در وقت جو تن بادها و دلتکی از معاش و کیم بدی هال سوران و بنده کان و رسولان و جاسوسان و کمرفت ارجیف (و اگر در جنگ بود) دلالت کند بر جسم بادها صعب ملال فضلا و اهل قلم و منازعه میان ایشان و ظهور شر و رینه مسافران و زخم عالم روستی بازارها و آند و محترفه و کمرفت ارجیف و اگر زحل مستعمل باید بکم اذسلامین با بل بعضی از اهل جم خود را بقتل رساند و اگر قدر مستعمل باید حال اهل اهواز و هوزستان نباشد و بسیاری همین وینکی باران در وقت (و اگر در میان بود) دلالت کند بر علاج عوام و زنان حامله و بسته شدن راهها

در مثلثات اربع

۲۳

دینی که هوا و قوع ارجیف در عرصت خلایق و بادهای مختلف فرستادن رسالت
جهة عقد و نکاح و سعی برده و ابرونم در وقت و موت اطفال و کثرت او جان و
شدت خلایق و کریمکی اکر ز حل مستعمل بود بسیاری باران باشد در وقت حیث
بادهای مختلف و اکر قرستعلی بود دشواری وضع حمل باشد و کثرت بارندگی در وقت
(و اکر ز بارندگی) دلالت کند برجمن بادهای مضطربی و بتصنیع خاطر بزرگان و
تفزقیه حکای مشایع و هراس در مردم و سرمایه ای که هوا و باران و صناعق در وقت
و بسیاری نزاع میان عوام انسان و قبال بیان ایشان و بسیاری مرض و موت
و هیجان اعدا بر شهرها و ظهور رسی روحی بعد از آن و قوه اهل علم و ارتبا فلم
وفقهاء و اهل ادب و بیم زنان حامله و زخت مسافران و مشفت عوام و اکر ز حل
باشد دلیل است برشدت آن در زمین از منیر و کمی باران و اکر قرستعلی بود دلیل است
بر بسیاری باران در وقت و حد و شکنند اعدا و عدوانت در زمین از منیر (مقادیر
هر باره حل در مثلثه ایله) دلالت کند بتری هوا و برقان ایها و زیج و دشواری کار
مسافران در ریا و نقصان اماهی و کثرت ابله (اکر ز بیرون طان بود) دلالت کند برسی
و باران و بادهای خنث در وقت و کراحت عامر و محترف و زخت مسافران در بیا
و بادهای مختلف با افت جیوانات ای و نفعناز بخار و کدویت هوا و ز بادی
ایها و آند و مالداران و ملاحت عوام و خیانت دلالان و شدت عرض موت و
و زیا اکثر در زنان و کراحتی خاطر بزرگان و اکر ز حل مستعمل باشد ملته بزرگ
از اهل بابل بود و اکر قرستعلی باشد کد قی خاطر دهائین و اهل حرث باشد
(مقادیر ز حل طبقه عصر) دلالت کند بزر و ماندن مسافران و درمان دن
چاسوسی و کفر نارشد ای بدی هوا و باریکی و سرمایه بارندگی در وقت و بادهای
مختلف و در توقف افتادن همان عوام انسان و کثرت مراحلات میانه ملوانه
سلال طیور و اکر ز حل مستعمل باشد باران در حد وسط باشد و اکر قرستعلی باشد
حرب بود و هلاک بیشتر جیوانات ای زیا و کثرت باران در وقت (و اکر در حق

کسری

مثلثه

کار

معنی

زیع

مود) دلالت کند برابر و بخار و قاری کی ہوا و بارانہائی فافع و سرحد و وقت فوشا
حال مسافران دریا و ملاں علیاً و زردا و اشرف و اندرونہ عاصمہ خاصہ زنان و
تئویش والداران و طغیان اب چشمہا و کارینہادروقت و اکر نحل مستعمل بود
کی باران باشد و اکر قتو مستعلی بود بسیاری باران بود و تنکی کشت در رفع
(فصل دیہ در قرآنات کو اکٹا شریعہ در مثلاً ثامن اربع*) (مقامہ هیر بخمشیه
در مثلاً ثامن اربع*) قرآن مشتری و هیر بخ مطلق ادلب اعتدال ہو است در زمانہ
و افزاط کرنا در تاستان پس اکر شریع اقوی و مستعلی بود دلالت کند بڑھو رکھا
و حاشی و انصاف در میان بزرگان و حرمت داشتہ ملوك و سادات و اشراف و
علماء و فقہاء و اکرم بخ غالب و مستعلی بود دلالت کند بڑھو تعسف و بیدار کردن
مہتران و نکت رسیدن بقضاء و اشراف و مرکز اهل درع و دین و فتن انگیختن و بالجملہ
امرازج این دو کوک دلیل بود برافت رسیدن بجهو نبات و غلات اذ منبع و غذا سفر
و عزت سلاح دن احشیاب خواص و اهل فضل و ادب و تقلب سپاهیان و ظلم اذایش
(مقامہ هیر بخ مشتری در مثلاً ایشی) دلالت کند برقوت حال ارباب سلاح و امراء
و جمع شدن لشکرها و عرضہ بیدن ایشان خاصہ در جاہ مشرق و مصادر و توکل
و فرستادن لشکر نیان بحرب و غزا و امدن باد سوم و بقصبا باران و خشک ہوا و
تعصب دین و قصد نسبت بآرزو راء و قضاء و افتادن قتلہا بوجہ فضاص و عکس
پادشاه و سلاطین و زدن دراهم و کریم ہوا در وقت سیما کہ در عالم شروع منظور
بنظر افتاد و فراخی طعام و بیماریها از حرامت و غلبه حون و صفر و اغلب ابتلائی
در جاہ مشرق و طرف حرامان و عراق واقليم سیم باشد (اکر جکار بود) دلالت
کند بواسیلا حدث و حوارت بزم از جو راء و اشراف و موت در اهل درع و
جدال میان مردم جھنہ دین و مذہب دستہ و ضاد میان امیری و وزیری و قصد
بزرگان و کشاد کی وکریم ہوا در وقت و عنزت ال حرب و وقوع قتل بوجہ فصل
و بیماریها از حرامت و اکثر این قایقران دولاۃت هشتری و عراق واقليم سیم بعد

در مثلث استاریج

۳۵

غش در لایت روم و مرله یکی از فرماندهان بابل و قلت باران و مخالفت دنبیان
بند کان و غزنه سلاح اکرم شری مستعلی بود مرله اعداء ملک بابل بود و بیار
نادهای باشد و اکرم نخستعلی باشد مرله پادشاه بابل و سلاطین جمال باشد و
قلت باران (واکر کندر اسد بون) مرله یکی از علویه بابل باشد و خراب شدن بعضی
از موضع این دلایت و ظفر نافتن اعدا، برایشان و سقط شدن دواب دران
و نقصان بیاه عیون و شدت کرمانه و قوت خاصه که در وقت باشد و موت
شخصی عظیم القدر و حسن حال امرا و شکریان و مخالفت میان اکابر و سران
وقوه حال اهل سلاح و قصد از باب عالم و بیماریها از حرارت و هنادم و شور
و حرب در زمین ترکستان و غلبه از آن اکرم شری مستعلی بود مرله بزرگان بهشت
واکرم نخستعلی بود مرله پادشاه بابل بود و ظفر دشمن برایشان و گنجوان (ه)
(واکر در قوس بود) دلالت کند بوبنیاری بجادله در علوم و خصوصیات افیشا
واشراف با اتزان و سیاهیتا در سواشدن جادوان و افسونگران و زراقان و
وزیدن بادهای و بیماری کرد و غالب شدن بر ناکستان و کرمانه میاده و قیکه
قرآن در بیعت عاشر بود و کثرت حریق و رکخر طعام و قوع حزن و حد و شد
مرض و بیاد در لایت روم و اختلاف مذاهیه خصوصیات بیان و قتل بعضی
از اهل بطلاون و بیماری و موت در لایت روم و فقدان یکی از فرماندهان انجما
و سوختن عمارت و ارزانه طعام و قوت و موت یکی از توانگران اکرم شری مستعلی
بود مرله دشمنان سلاطین بابل و کثرت زیاج و بیماری و موت واکرم نخستعلی
باشد تلف مردم کو هستار نقضی ایانند کی (قرآن نخست و مشری در مثلث خانی)
دلالت کند بر قته در بزرگان و بودن ارجیف و نکت معابر و قضاة و فدا
اطعمه و اسخوار و برکشتن همو زیان ذریعاً از ملح و دیگر حیوانات پسند علی الخصوص
کرد در بیعت عاشر باشد و بیماری از خشکی و کرم و قوت از باب سلاح و راهداران
واندوه علا و اشراف و از انس و بیماریهای سودائی و قوع سفرها ضرر

درست

تعجب

پژوهشی

مقارنہ میراثیں و میراثیں

و حوف و ترس و حرکت لشکر ناہز و هلاک ستوان و بیر و بیوق و الامعتاب فی افیل
 در اقیم دوم و سیم بود (واکر رکر بقره بشد) دلالت کند بر هناد بناهات و منانه
 میان اکابر و ذهن بنها یافہ از اهل فناد و افت ارتفاعات اذام و عاصه که در رابع
 بود و از محل خاصه که در عاشر بود و که بخشش کی مرفت و حزلیه فیضیا و میان بلا و بیش
 بزر کان و هلاک اشرف و حزلیه اکثر از قرقی و بدید امده سخنی در رسایق و موت بکن
 از قضاء اکر شری متعلی بوده باشد خوبی پیش روی از مواضع باشد و بسیاری ورق
 واکریخ متعلی بود حزلیه بعضی از مواضع حوزه سنان و فارس بوده و حد و شام از
 دموت اکابر (واکر رکر ببله باشد) دلالت کند بر کفرت اندوه اکابر و اعیان و شکا
 ایشان از اشراد و سپاهیان و استیلاج حوارت بر مراج اشرف و بزر کان و فناد الطعه
 و تلف شدن اموال تجار و فنیع اهل عراق و موت اکابر و فتنها و تیقہ بعضی از قضاء
 و عزت ایشان و کفرت در زدن و فناد این طایفه و بسیاری مدد و دام و کفرت فناد
 ایشان واکر شری متعلی بود مملکت بزر کان باشد و اکریخ متعلی بود صفت حاکم
 بابل بود و ظفر دشمن را و کنی باشد (واکر رکر بجهود) دلالت کند بر قوت لشکر نا
 دامرا و ضعف خال در زدا و اشرف و بسیاری مدد لست درین طبقه و رنجش ایشان از
 امراء و اهل سلام و دقت او باش و مردم قلاش و غیره شرفا و بسیاری دموت در کل ایشان و م
 و مرکز سباق و هقام موذیر و هلاک نمیورا اهمیم و اغتمام و مستی در اکثر اقالیم و کفرت
 بخواهات و اکرم شری متعلی بود مرکز در زدن و کفرت اب و افاط بارندگی در کفرت
 واکریخ متعلی بود بسیار بردہ باشد و مرکز کو سفند و کنیاران و سخنی سرما د
 دقت (مقارنہ حرجخ و مشترک در لشکر بھو) دلالت کند بر فتنه در بعضی کل ایشان
 و ارجیف و خصوصیت اد ریان اکابر و زر را و قضاء و اشرف و ذهن ایشان از
 لشکر مان و بدکشتن هم و دهن بادهای ناخوش و مضر و بسیاریها از سرخ باد را با
 و افاذن قتلها او مصادره تو انداز و بسیاری جیمات و فناد الطعه و حد و اند
 در هوا غاصه که در بیت عالم بود و متوسط بارندگی و حرکت لشکر باند و خونزینش

دکر مثلاً ثات ایجع

۳۷

سیاری
میراث

لئے
میراث

کریم

پیر

و بیماریها حوزه و مغایری و افتادن افراد را جایها و کریم صادر وقت و بدینامند
و عدا از اطراف و جوانب (و اگر در جوز ابود) دلالت کند بر مخالفت میان امراء و
دیگرانیها خاصه در اشراف و پیر و نیق مساجد و معابد و صوامع و بادهای کرم
و تند در وقت و کثرت ارجیف و بیماری شرب خاصه که در وقت عاشر راشد
و منظور منظر عظار دیما بعد از اوت و قتل های ناحق و خیانت کتاب و قلت اینها
و هلاک فضلا و خرابیه عززهای و سختی رو سما و اندک باران و مرله یکی از قضاء
و شادی امراء و شکر زبان و اگر مشتری مستعلی بود هلاک غامر بود و بیماری طعن
در وقت و اگر هرچه مستعلی بود مرله بکی از حکام بادیر و میام و افتادن و بادهای
و یاغیان (و اگر در هیزان بود) دلالت کند بر ضعف امراء و اشراف و ارباب
و ظفر ناپتن ایشان و بطالات اهل لئن عناد و ظهویریه رهوا سیما در اجر سال و
بیماری از کرمی و خشکی و کثرت موت در آکاب و اشراف و بیماری دزدان و آنکه
اموال متعددین اگر مشتری مستعلی بود شاد و ملت بابل بود و ظفر او بر اعاده
و ذیان اموال مسافران و بخارا ز دزدان و ارتقای عجارات و اگر هرچه مستعلی بود
بیماری ترس و بیم بود در میان مردم و ضاد سال باز رکانان و کثرت باران
وقت (و اگر کردلو بود) دلالت کند بر صلاح احوال اهله سیاه و امراء و کثرت
نواید ایشان و بیماری رسیل و رسایل میان اهل لئن بودت و کدوت قضاء
واربابین و زهد و مخالفت امراء و وزراء و بیماری قضاء و علاوه افت یکی از
مشاهیر و بدکشتن هوا و بادهای بجهه منفعت و محکم و تهمت بروزگان و حسن
و قتل و غلبه دشمنان بر شهرها و در رأی الحال سلامت و فرج ظاهر کرد و کمی
باران و اگر مشتری بود مردم کوهستان و شهرهای با بل عزمیت نمایند و کمی باز
و اگر هرچه مستعلی بود بیماری اب و باران و کثرت طعام و بیانات باز مقابله نمیخیز
و مشتری در مثلاً شایعه) دلالت کند و بدی مفرهای دریا و قصد کردن زجهای ای
ذنبت بوزرا و قضاء و علاوه تو انکوان و کثرت حزن ایشان و حرف اکابر و ظهور

مختار نهاده ترجمہ منشی

بیوانات ای راستخراچ جواہر اب بے باسائی دشادی فواضیان و حرکت صافران
و شادی در بلاد و قرا، و نیکی بنات دفرا غنی ملعام و شراب (اگر یه سرطان بود)
دلالت کند بر خلاصی بخوبی دشادی فصل دنگان بر سفلکان و خصوصت افرا و وزرا،
وزحمت صافران دریا و ترجم ملوث و اکا بر بر فروقاند کان و مخدن دل و منکوب
شدن اشرا و نقصان ایها و موت یکی از اعداء پادشاه و حزوج فرنات و وقوع
زد و خورد میانه ایشان و یکی از مرف اسلامی و تفرقہ مردم ای میاکن فاو طان
و عوغا و فند در میان خلایق و مشغول سلاطین و عرض ہیدن لشکرها و از سال
مساکر بحر و چابکی غازیان و تغیر هوا و خشک و اکرم شریعی مستعلی عوچ فناد
دزدان باشد و باران و اکرم ریح مستعلی بود حزوج دشمنان رکثرت حریق باشد *
(واکر یه هقریب بود) دلالت کند بر فزع در ولایت عراق و خراب بعضی مواضع و میو
اکا بر و موت لشکر بلان و نہب غارت ایشان و قلت بیغ دعا هی و نقصان بار
وقت حال راهداران و غلبہ کردن امراء و اهل سلاح بروز راه و اشرف و پیغم ایشان
و نادیکی هوا و بارندگی و تلف شدن اموال خلایق و غلبہ کردن سفلکان اکر
مشیریه مستعلی بود موت و قوت بعضی از ملوک بود یا یکی از فرنگان ایشان
و فرا غنی دو بیشتر شرها و اکرم ریح مستعلی باشد حوف در عراق عرب و مزاع اهل
حوزستان با سکان جبال و کثرت موت و مرگ (واکر یه حریت بود) دلالت کند
بر استیلای حوارت بر مراج فضاه و اشرف و علماء و مخالفت اهل سلاح بآکا برو
غالب شدن ابرار بآشنا و توپه فیار و کثرت امر معروف و رونق دار الامتنان
و حکم صناکر رکایت شام و انتقال سلاطین و فرماندهان انجا از مناکن والما
و وقوع ایات غاویه و حرارت و یوست هوا و شیوع در دشکم در مردم اکرم شریعی
مستعلی بود حکام عراق عرب سفر کنند و بارهیتا یکی کنند و ظهور ایات حد و
فزع در مردم و حوارت هوا و اکرم ریح مستعلی بود اعداء بر اهل بابل و جبال ان بیرون
ایند و ظهور فزع بود در اکثر بلدان و فرماندهان قصد فتح و قتل یکدیگر کنند و کثرت

مقارن هرگز مشترک در مثلثات اربع

قرآن مکمل ۲۹

در
شیوه
رئیس

در
جهان

در
یک

در
جهان

وعد و برقده ر وقت (مقارن هرگز مشترک در مثلثات اربع) قران هرگز مشترک همین قرانها است و در اکثر احوال دلیل است برای بیان و نذرستی خلاصه و خوشحال مردم و ستر و صلاح زنان و بیماری عطربات و اسباب زیبیت و کریم نکاحها را سلد فرزندان بخوبی فراخی طعام و ارزانی خودها و تغیر هوا و بادها و خوش و بارانها متواتر نافع و صلح فرماده اند و میل مردم بعد از رانصاف و امن و فرا غفت در اقلیم دوم و پنجم و عموم خیر و برکت باشد (مقارن هرگز مشترک در مثلثات اربع) دلالت کند بر عفت زنان و بقای اهل طرب و برآمدن نکامها دامانت در مردم و حقیقت اهل دین و اسلام و طهو و طرب و زیبیت در علماء قضاه و وزراء و راستیع و عدل و راجح دعوات و اعتدال هوا و تند رسی خلاصه و فراخی و میل مردم بخیرات و ظاعنات امداد مازان از اطراف و قوه حوال پادشاه و سلطان و جمع عنودن خزان و صلاح حوال حیوانات و بنیانات و سکی کشت و نثارات و میل مردم بعلم موسيقی و قوه حوال اهل مشرق (و اکرده جمله بود) دلالت کند بر صلاح حوال اکابر و قضاه و خوبی حوال عزنا و بارانها و عام و زیاده شدن آنها و کریم نکاحها و موافقت از زواج و هفت زنان و اهل طرب و میل علما و اشراف بطریب و سیر و کشت و اعتدال هوا و برآمدن مرادها و فراخی غفت و صحبت بیان و رویق هباد تفاهنا و عزت لباسها و فیضی در شام فلسطین اکرم شریعه مستعمل بود هوت حوال بزرگان با خوش دل و اکرده هرگز مستعمل بود بیماری شادی نهاشاب باشد (و اکرده مسدود بود) دلالت کند بر امن و صحبت خلاصه و بیماری درم و دینار در اکابر و اعیان و عزت اهل طرب و بیماری سوره اور فدا را الفضنا و اعتدال هوا و نیکت اهل سعاد و امدن ملخه در انولایت و فرج زنان اکابر و قضنا و اربابین و خوشی حوال مادران و بادرگان اکرم شریعه مستعمل بود بلاآ و محنت باهل سعاد رسید و موت بکی از فرماندهان عراق عرب و امکان زلزله و اکرده هرگز مستعمل بود بیماری شعوت باشد در مابل و بیماری شر و شور در اهواز و حوزستان (و اکرده قوکن بود) دلالت کند بر کریم ارجیف از اطراف و جوان

مقارنۀ ذهرا و مشری

موت زنان و کرثت فوائد مطریان و صلاح اهل خواین و هر تا حوال اشرف و کرثت بیان
و بیاری قول الدوتسا اکرم شریعه مستعمل نشد و فور شهادت کاذب بر پاش درخ
عراق عرب و ظلم حکام حوزستان بر عایا و سیاست نمودن بعضی از ملازمان خود را
از فرزندان و صلاح احوال کشت و زرع و اکر زهره مستعمل بود حرب بود در بابل و ز
اذا همه دولت و کرثت مرد کو سفند و بیاری باران و قلت طعام سیا در میاد
سود (قرآن سعدی در مشتریان) دلالت کند بر شکن خال اهل طرب و زید
و فرقه هادیل این ظایشه بسیر و شکار و همو و طرب و برآمدن نکاحها و جمعیت های
اجایبت دعا ها و فرجی و بیاری بعض های و شیرینیها و نیاسهای و اعتدال هوا و
خلایق و امن و بیکی کشت و زرع و ساختن بیاع خیز و کرثت ضیافت ها و رفایج باز
و کرثت انصاف در خلایق و رونق داد الشیع و فراعت دواب (فاکر در شریعه
کند بر کرثت نهت وسلامت کشت و زرع و عفت در زنان و امردان و مطربان
و زراء بکار و عمل و ساختن الات ذینت و کرثت سورها و صحت بیان و خوش
انس و راحت مردم و رونق بواب البر و هلاک کثیری از مردم حوزستان و مضریت
با هم ردم و بفساد آمدن اموال ایشان و کرثت قول الدوتسا شادی خواین و حدیث
اکرم شریعه مستعمل نشد هلاک اهل فراسان بود و بیاریها و شکن باران و اکر زهره
بوجه هناد اهل بابل و حوزستان بود و مرد بزرگه ران میlad (فاکر در کسب
دلالت کند بموت زنان و قتل بعضی از اکابر و سری بیانه دو بزرگ و شده
ضور خواین و مطریان وسلامت علاق و بنایات و ساختن عمارت بسیر و حکم
میان مردم بالضروره و سیل عملها و قضاء بطری و نشاط حرام و اعتدال هوا و
ظاینه بظایع حکیمات و ریاضیات و حکیم فاضل میوالدین مغزی کوید دلالت
عاصی شدن ولایت از پادشاه عدم و مشاید که آنولایت را تسلیم اعدام نهاد و شد
اهل بابل و بیاری جیوانات خانه مثل مار و نقصان از راعت از غلوی طیور و
مستعمل بوجه تخصیب اهل روم بود با پادشاه و زیان اهل حوزستان و اکر زهره

در کرشمّشات اربع

۴۱

ناشد کیا ب و بیاری مرد بود در ولایت ترکستان و ابن فران در سعادت‌آهون از ناشد
قرار گات سعدی بود و اقل نایل به در سعادت‌آن کمالاً بخوبی (واکرده بعد بود) دلالت کند ب
صلاح پذیر فتن کارهای اکابر بد لخواه و صلح میان ازواج و بازیستادن زنان از این
میوه‌ها و توپ بر بد کاران و منکوشدن کارهای اعتدال هوادایی راه هنر انجی الدین مغربی
کوید قتل بکی از فرماندهان دفعه و قوت حال اغثیام وقت طعام در سواد عراق و سواد
انخوار کی فواند مطریان و قاریک هوا و نیکی حال خواهیان و سایر زنان و بودن نم اکر
مشتری مستعلی ناشد بکی حال سال بود و مرد کاد و کوسفند و کفره سرخ و ماهو و حد
ز لزلمه وقت میاه واکر زهره مستعلی بود پادشاه دفعه بعضی از بزرگان ملکت خود را
بقتل و میاند و افت رسید بزمیں بابل (مقارنه سعدی در کرشمّشات هونی) دلالت کند ب
قوت حال ادیان خاص اسلامیان و جمیعتهای جیز و رفتن مردم بیزارات متبرکه واجا
دعاهای در ایسته و افانت در مردم و طهو و طرب در اشراف و قیمت عطرهای ولیاً سهای او فتن
بادهای خوشی و تدرست خلابی و بسیاری بناهات و اطعهه و آثارهای فراخی و ارزانه
و بارند کی در وقت رواج احکام شرعیه و توپه مفداه و بد کاران و اینی و موا
از رواج و رفتن ابرهای در شیخ روقت و نیکی احوال نصاری و ارامنه (واکر در جونه
بود) دلالت کند ب قوت اهل اسلام و بسیاری خبرات و اجابت دعیه و وقوع نکاحها
و بسیاری قول‌دیهون و مبارله و طرب در روزه، و عظا و صحبت نیازان و اصلاح احوال
زنان و کثرت فواند مطریان و فرج ملوانه و خواهیان و مشادی حکام فارس و قوت کوفن
اصلحت و مفهوم کی اهل یاطل اکرم شتریه مستعلی بود صلاح حال پادشاه عراق و عزمه
شدن بکی از بزرگان ارمنیه بدار المزون بکی باران و بسیاری کشت و اکر زهره مستعلی
بود فنا دحال اهواز و خوزستان باشد و هلاک بزرگی ازان ولایت (واکر که هنی
بود) دلالت کند ب صلاح حال بخار و کثرت فواند قضا فو فقهها و مطریان و امر ارض
کثیره و افع در میان مردم وقت زدیع و امکان باران و بسیاری جمیعتهای مردم و اوران
نمیخت و غدر و اضطهاف و فرقه و دایان خلی و سعادت خواهیان و روئنقا اهل

نیز
کتاب

نیز
کتاب

نیز
کتاب

نیز
کتاب

مقام زهره و میرزا

طرب و بارانهاى سفید و بنکو حال خذله اگر مشتري مستعلم بود نیكى اهل بايل باشد و فرزند
در فارس زاده مير و اگر زهره مستعلم بود بنکو حال بخار بود و دبيارى تبعاً و علتهاي سوت
و فراجي طعام در ارميه (واگر در کرده بود) دلالت كند و صفاتي هوا و فرج علما و اشراف
وزيادت دولت زنان و رونق مطربان و جمن باز هاي خوش و صحبت خلا يبو و برآمد.
 حاجات و فراوانه طعام و فرويل بلباها فارس و قلت طعام و فرج زنان و خوانين و
مطر باز و رغبت مردم به کاخ و قتل بعضه او لادملون و بخط دوزمين زنك و حوالان
اگر مشتري مستعلم باشد صلاح حال رکان بود و تاريکي هوا و دبيارى اها و اگر زهره
مستعلم باشد تزويل بلباشد در علت بايل و رسيدن نكبت بملات ارميه و كشتن بعضه
از ملوكه خرزندان خود را و بخط و آندكى بازان (مقام زهره و ميرزا) دلخواه
دلالت كند بر قوه حال قضاه و اشراف و خوانين و خادمان و دبيارى بازان تافع
در وقت اعتدال هوا و شده ستم خلا يق و ايمى و فراجي و از ذاتي سرخها و خوش
بنانات و جعيت خوانين و صلاح خذله دام و رفاهيت خلا يق و دبيارى سفره
و نيكى آن و وفور اطعمه و حلا و آن فوهه اهناي روان وسلامتى كشيتهها و خوشحال
ملاخان و دبياره غاههان (مردم رها طران بود) دلالت كند بر کنایه شدن غلبه
بر ماكلان سپاه پادشاهان و موت يكى از حكام فارس و وقوع نجاشي در جبار
و سعادت بروکان و اهل شب و فرج در خلا يق و فراجي بخت و دبيارى طرب داد
زنان نامي و شادى و زرا و قضاه و علما و از زال و سلامت مسافران در زا اگر مشتري
بود صلاح حال اهل عراق بود و اگر زهره مستعلم بود مرثه جزئى عظيم الشان باشد
(واگر در هقر يك بود) دلالت كند بر كشت بازندك ر طرب در زرا و اگر راهل مير
و سلامت مردم در زا باز و توبيه فنا و اشتار و مذوقهم و هم در زا پادشاه و قوه
خلفه زمان ملوكه جليل القدر و كشت موت در عالم و حسن حال
زنان و وفور فوابد مطربان و دشوارى وضع حمل و اگر مشتري مستعلم باشد بدی جا
حکام بايل و قتل در هوزستان و اگر زهره مستعلم بود آندوه ملك کوهستان باشد

و كشت

که هست

فتنه بخواهد
که نیزه
باید باشدکه نیزه
باید باشد

باشد و کثرت موت (و اگر در جوت بود) دلالت کند بر صلح میان ملوان و سلاطین و فرماندها ز سلامت اهل بلاد و فراز و کثرت امصار غافر و بسیاری ز داعی و نیکی از تقاضات و محصولات و کثرت چاه خاصه و هبوب رطیح جیده و امن و فراز خاطرهای نوع جسمیها خاصه در میان اکابر و اعالی و فراخی بفت و کثرت پیر آ رطیغهای اینها سلامت کشتهای او و فوتشت اشوب و رفع نزاعهای روزنوار را ب رفع نکاحهای خبر و شادی علما و قضای و صلاح حال از باره لامی و مناهی و رعیت مردم پیشواز و کمتر مطلع باشد سلامت خلاهی بود و بسیاری معجزهای و دخون زنان حامله و اگر نهره مستعلی باشد و انواع فسی بود در موصل و سوت زنان و کثرت باران داکر این قران نزدیک اول سال با انتقال دوریا فصل نیاز و اخلاق از علو اتفاق افتد تا ثابت نیک از امن و اسایش خلاصه عدل پادشاهی و فراخی و ارزان و مانزان بسیار دهد پیر حکای دران باب بنالسر بسیار کرد و اند (قرآن عظیز در مثلثات اربع) قران عظیز و مشیر طلاق از دل بود ب حرکت هوای حد و شیط و شدت وضعی او بقدر افضل کوکی اما کن قران باشد چنانکه بروزگران مخفی نیست و این دلالت کند بر مناظرها میان علما و حکای طلب اسرار علوم و ایمان و راهیت و نیکی حال صنایع پس اگر مشیر قوی حال و مستعلی باشد دلالت کند بر قوت خاله از و تمیت دادن کارها بر قوانین عدل و بسیاری غیر رایهنی راههای و فراخی طعام و ک اعطار دقوی و غالب باشد دلالت کند بر راست خلاصه و اهل ایمان و تجارت و کعن سخنان حق و بسیاری تحصیل علوم و امدن احیان صحیحه و روشنق بازارهای و باجهله امتراج این و کوکی بیل باد که اعمده بود و وضع قوانین درست و راست و امن و فراخی و موافق مردم باشد یک (قرآن مشیری و عظامه در مثلثات ایشی) دلالت کند بروزگار ضرب ایان و صنایع ایان و صرافیان و مستوفیان و دبیران و متصرفان و بخانه در استی و امانت در این طائفه و آمدن کار و اینها و بسیاری بیع جواهر و وقوع اینها خوش و نوشتن خطهای اینها و بیع و شری بانفع و ارزان و بصواب امداد احمد احکام

قرآن عظاء در مشترک

بخوبی و معالجات اطباء و راستی در کلام خلاصه حق کوئی در واقع داشت دین اسلام
و امدهن اجنبیار بجهود شادی بنا اصلیت و خشم پادشاه بمند صراحتاً کار علیه و تقطیم
کردند محترف و اهل بازار بر در کاه سلاطین (اگر ذر جمله بود) دلالات کند بر قوت
حال بخار و اهل بازار و اصحاب دوازین و ظهور هوجдан و ارباب محقق و راسیه
در خلاصه و رجعت مردم به علم و دیانت مسافران و اجنبیار بخشیده فوع معاملات با نفع و علاج
پذیر فتن بیواران و اظهار حقوق و داشت امداد تدبیرها در رواج بوده و کتاب و اسباب کتابت
و کثرت بآد و کهد و برق و مریه در میان لشکر گیان و اکرم شریعه مستعمل بوده قوت حال حکام
آدمیه باشد و ظفر دشمن و جستن بادها (ماکر در اسد بود) دولت و اقبال کتاب بود
و کثرت فوایندند ما و قتل بزرگ در جبال و ظهور غنیم و صوت یکی از حکام اذر با پیغام
و بدحال اهل مشرق و کرد و دست باد شاهان آخوند و ده و متوجه هوا و ارتقایع بخارا و
راسیه در خلاصه و قوت اهل علم و اختلاط ایشان بآباد شاه و سلاطین اکرم شریعه
مستعمل بود اهل مشترک فصل حکام نابل کشند و افتدان هر بوزن لایه و اکرم عظاء در علیه
باشد حرب و فتن در عربستان و کثرت ریاح غاصبه (ماکر در فتن بود) دلالات
کند بر رجعت مردم به علم و ادب شادی اهل حرف و تفراهم دیوان از وزیر و کعنی
سمختان حقوق جستن بادها و اعتدال هوا و غم و اندوه حکام و سلاطین شام و اینقتا
ایشان از مسکن و معاوی و حسن حال و زرای و کتاب و قوه اهل هند و ظهور ملتزم
اکرم شریعه مستعمل باشد بنیکی بارانها بود و جستن بادها و بیانی کشت و زرع
در جوزستان و اکرم عظاء در مستعمل باشد اهل مشرق در نایین جنوب قیال کشند و تا
دنه کب نمایند و شیوه نحط و غلابود (مقارنه عظاء در مشترک در هشتم خانگی)
دلالت کند بر و نق بازارها و فرجی و ارزانی و نیکی بنا نات و قوت حال و وزرا و
دیوان و اطباء و شرعا و اهل بیت و صناعات و بخار و امدهن کار و اهنا و امدهن اجنبیا
خوش و راستی متصدیان و عمال و مستوفیان و اینی طرق و شوارع در رواج کار
کتاب و قوت اهل قلم و وزن بدن بادها و اعتدال هوا و ایادان شدن ملکها (اگر ذر

در مثلثات از بیان

۴۵

بود دلالت کند بر سعادت کتاب فضلا و اهل بیوان و بخانه و در حق اهل است
و دیانت در مردم و امدهن قواقل و متردین و محدود شاخص اساره و افواع بحث
در علوم وحدت بازار و جشن با ادھای سرد و فسته و فساد در بلاد روم و زر و خود
در بادیه عرب و کثرت غاریق قاچاق در بیان آنها و اکرم شریعه مستعمل باشد سلسله
مردم بود و فساد در ولايت دعم و امدهن بازار و خرابه دگر با دیر و اکرم عطاء درست
بود خروج خوارج بود بحکام عراق عرب (اکرم سبله بود) دلالت کند بر قوه
حال اصحاب بیوان و همال و قصر فاز و بخانه و اسواق و رفعت مردم با خلاده طلاق
دجتن با ادھای بقید و سلامتی کشتهها در حق ادب ابابالبر و رواج بازارها و راه
در مردم و حق کمنز و کردن و کثرت طلاب علوم حقيقة و زیادت آنها در حقها
بنائات و غاروت اکرم شریعه مستعمل بود میان اهل نابلستان اختلاف بجهت با
سلامت دیگر موضع بود و اکرم عطاء مستعمل باشد ترس ها کم بعد اد بود و مرلم
بزرگ و پیدا شده علا (واکر در هجد بود) دلالت کند بر جتن با ادھا و رواج
بازارها و غلبه کردن اهل کلام و قوت دیران و متصلان بجهتها از هر نوع و حق
در امور و رسیدن هموم و غنوم و انتقال پادشاهی او موضع خود و حسن همال و زرده
و کتاب و ظفرها فتن دونان بر اهل شرع و اکرم شریعه مستعمل بوجنگ پادشاه روم
باشد با اعداء دیباری اهل امداد و طلسات و سختی سرها و افزاط بار خدک و
کشت و اکرم عطاء مستعمل بود مردا یکی از حکام عراق عرب بود و انتقال پادشاه
روم و فتن در اکثر ولايت و موقع زلزله و زمزمهن نادمن (مقابل عطاء و مشرق
در کوشش هلواف) دلالت کند بر سعادت حال وزرا و دیران و مستوفیان و
بخانه و اهل بازار و دیباری بحث و بخادرله و روئونه در سه اوامدهن کار و آنها و
اوردنه بزده و رفتن با ادھا و اعتدال هم او قند رسق خلاصه و یکی ایضا و اهل عده
وصواب افاذن احکام بخوبی و معاملات اطباء و حق کار و فضلا و راستی دغدغه
و گفتگو بخنان حق و ادای شهادات صحیح و صحت بیان سیما کو دکان و سلامتی انجام

مقام فی عظام رئیس

و بیان ارجیف (اگر رجوز باشد) دلالت کند بر روی اهل بخار و اهل بازار و میل مردم بخط و انت و فصاحت و بلاغت و علاج پذیر فتن بین انان و سلام منافق و جهنم با دهای خوش فرج ارباب دولت و اهل فضل و اصحاب دوازین و سایر طبقات عظام ردار و اظہار حق و نوشن فتاویٰ صحیحه و خوبی ایضاً ردار و اطیبه و فرج خلائق و طبیخ اطریح کتاب وزیر، و حرب در بلاد روم و خواجه شهری و مملکت شنائی اکرم شری مستعلی بود در بیان اهل هند و روم و جمن با دهای او کو عظام دستعلی بود خروج خوارج بود بر سکام عراق عرب و خونین بین در میان خلق (واکر ده بیان بود) دلالت کند برموت یکی از زباندهای عجم و یکی از سلاطین ششم و کثرت در زان و قاطفان طریق و نسب بخار و بخط و فرج کتاب و اهل قلم و کثرت فواید ایشان و آمدند خبرهای راست و دوستی وزیر، با اهل دیوان و جمن با دهای تند و سرد و علاج پذیر فتن بین انان و اعتدال هوا و اکرم شری مستعلی بود سلامتی اکثری از بلاد و جستن با دهای اقصی و اکرم عظام دستعلی بود مرک یکی از حکما فارس بود و بیاری در زان و بخط و جتن با دهای سخت (واکر ده دلو بود) دلالت کند بر کثرت ماد و شدت سرفا و جمیع اکابر و فضلا و اهل علم و مباحثه در علوم و اعانت در روم و رویق بازارهای فرج بخار و قتل ملکی و خواجه بلخی در شرق و ریخت خونها در روم و حدوث باران و شدت برد و رویاچ اکرم شری مستعلی بود خاکم عراق بدهشمن خود ظفر ماید و مرک یکی از پادشاهان بود و زلزله و باران و سرما حادث شود و اکرم عظام مستعلی باشد هلاک یکی از حکما فارس باشد و پادشاه روم یکی از فرزندان خود بقتل رساند و کثرت باران (قرآن عظام رهیف شریه ده شریه ایشان) دلالت کند بر خوبی احوال مسافران راهی بازار و سرمه و بناتات و کاغذ و جواهر ایشان و رویا طبا و خوبی معالم حات ایشان و خوشحال اهل و ترمیت وزیر این طائفه را رخنکی هوا و بارندگی در وقت دار زانه نزهنا و فی طعام و میوهها و قوت بناتات و افتادن اجناس خوش و بیع ضیائع فاب کار پرقدیع

در مثلاً ثات الرابع

۱۶

من کان جهنه اصلاح کارها و کریت دعاوی و بحث و مناظره و خلامی اهل قید و حبسه
نیک حال دیران و میل مردم بشر و موسیقی و رعبت فتها از هادیعن ریاضه (اگر
در سرطان نباشد) دلالت کند بر اجتماع افاضل در عطیه اکابر و رونق دیران و تصدی
فی متصوفان و صحیح خلاصه و صلاحیت مسافران در زیاد فرج زنان و ظهور موقدان و
حق کویان و بادهای معتمد و کریت خزانی در بلاد و فنا و مخابرات حکم و فرج کاب
وزرا و ارقام ابرها و امکان باران و نم و رعنت مردم بعقد و نکاح اکرم شریعه
مستعله بود مرکزیکی از حکام فارس بود و ظهور طوفان و بیجاییات دکوهستان
ا نوگایت و خزانی اکثر افایلم و بسیاری باران (واکرده عقریک بود) دلالت کند
برخلاف در زمین شام و فزع در مشرق و فتن و امواج خزانی در محل و فتح شد شهرها
و محاصمه شدن بعضی قلعه ها در زمین خراسان و کریت زیاد و معاودت وزرا و
کاب و افزایش بادهای خنث و بازندگ و هلاکی محبوب شنا و سلامتی مسافران در زیاد
در وفق بازارها سیما برازنان و عطادان و آمدن اجاره اکرم شریعه مستعلی بود حرف
پادشاه بابل و اهلان بلاد باشد و حرب بنایمه مشرق و اکر عطاء در مستعلی باشد فتا
بود در عربستان و فتح مکهها و حصارها و غیره، اهل خراسان بنایمه جنوب (واکر
در حوت بود) دلالت کند بر فراخی نعمت و ترجم وزرا و اکابر و فضلا و اهل بازار
و میل مردم به قبور و استغفار و حسن حال وزرا و کاب و علماء و کریت فوائد ایشان
آن ملوک و بسیاری اههار کریت بارانها و شرفت زیاد و فخر مرغ و ماهی و اکرم شریعه
بود بسیاری مرغ و ماهی بود و حد وث سرمه و اکر عطاء در مستعله بود حاکم فارس
فرزند خون در اصایع کند و ذلوله دران و لایت هادث شود و مخطوا و کریت باران
(مقارنه مثلاً با فردر مثلاً ثات الرابع و بروج اثنا عشر) قرآن مشنی و قرآن مظلومها
دلیل کریت رطوبه و نم ناشد و میل مردم بعلوم دین بپروا کرد مثلاً انتی باشد دلا
کند بر حرکت لشکریان و خصوصیات ایشان بایکدیکرواند و هم و غم هر روز کا بزا از فرقہ
و بسیاری اجبار ارجیف (واکرده جلد بود) دلالت کند بر کشاد کی هوا و نیک خال

در مثلاً ثات

مقادیر مشترک و قسر

مسافران و امن و رفاهیت و خوبی و فروخت حیوانات و زیست و ارایش و ساختن
زیستها و ارزانه طعام در وکالت خاصه بمحض و کندم و حسن مالا اهل بازار و قوت
حال اشراف و زیارت و رونق کار عوام انسان و اینی راهنمای اجنباء ساره و ایشان
وضع جمل و عدد و باران در وقت و اعتدال هوا و بقرا بعضی جمیع و مخطوط و جمیع
همیزمی باشد اگر مشترک بود مراجعت میان بود و باران در وقت و اکثر مستعمل بود
بیماری بعد و برق و باران بود در وقت (و اکرده اسکد بود) دلالت کند برین
و بزرگ طلب کرد عالم و خوبی و فروخت جواهر را مدوش مسافران و نخوار غذی
هوا و رونق حال بزرگان و سلامتی حوانین و خدم و راستی در خلاصی و افاعت ملائمه
نمودن و روایت نفوذ و اکرم مشترک مستعمل بود همانش کند و اکرده مستعمل بود
بیماری نمی باشد در وقت (و اکرده قوس بود) دلالت کند برین سط باران و
جمعیت اهل ظاهر و بیع دواب و بیکی حال هوا و حرارت هوا در وقت و طلب امور
درین و رفق مردم بدار العقنا و انسانی وضع جمل و مصالحه میان مردم و اینی میان
و خلاصی محبوسان و تردد حکام و میل مردم بعلوم اکرم مشترک مستعمل بود تو سلط
باران و نمی باشد در وقت و اکرده مستعمل باشد جمیع بارانها باشد و افزونی ایاب
روز خانها (مقارنه هر زیارتی در مشترک خانی) دلالت کند برین صلاح حال عالمی
هوت ایشان و زیادت سرمهادر وقت و افت رسیدن باشرف و اکابر (و اکرده
باشد) دلالت کند بر هر زیارت عالم و بزرگ زاد کان و اینی راهنمای و رسیدن
کار و اینها زاوردن بردها و فرامی بفت و داشت هاین زادن اجتناب و رسیدن
دواب و انسانی وضع جمل و امدن باران در وقت و نشویش در بابل و مخطاط در فارس
مشترک مستعمل بود کمی باران و ایاب بود و اکرده مستعمل بود کثیر باران بود در وقت
و نشویش و اضطراب در فارس و مخطاط و ایف در روم (و اکرده رسیدن بود) دلالت
کند بر امدن باران در وقت و کثیر ایوفم و زحمت بزرگان و اهل بیوان و عکله
و بیکی ذراعت و بیع ماکولات و امدن قافله و کار و ایان و بیکی حال عالم و فرامی بفتها

در دریچ اشیعه

۶۹

وایمنی راههای و بسیاری عادات و شادی عورات و اطفال و زمادن و شر علی و مع
و شری حیوانات و اکرم شری مستعلی باشد باران و نم کنم باشد و خشک هوا و اکرم شری
بود بسیاری باران و نم باشد (واکر در جنگ بود) دلالت کند بر مخالفت هموم بار اعطا
و قصه حوانان و خلاصه کر فنا ران و حرکه فنا فران و امدن نجاح از اسفار و اینی راههای
و اعتدال هوا راجتعای مردم حسب الحکم بالضروره و باران و نم در وقت وینکی ها از
مردم دین و وقوع مصیبی و جمع شدن خلایق بسیاری اکرم شری بود اب و نم و
تری هوا بود و اکرم شری بود هکذا (مقارنہ فروشنده مثله هوا نی) دلالت
کند بر جنگ لشکرها و مخالفت میان خلایق و رسیدن نامهای امدن بادها و بیماری
علیا و خشک هوا در وقت (واکر در جنگ بود) دلالت کند بر امدن اخنام خوشمز و
خلایق جنگ های خیز و اعتدال هوا و بتوشتن خطهای و مثالهای وجیز بادها و نیکی
احوال اهل قلم و عمال و متصرفان و تجارت و فرج اهل عالم و باران در وقت وینکی
احوال زنان خامله و بسیاری نفت و فتح هایات و اکرم شری مستعلی بود کم باران و
ا ب باشد و اکرم شری مستعلی باشد باران بسیار آید (واکر در هزار بود) دلالت کند
بر زیدن بادهای خوش و نیکی بادهای و وقوع خبرهای صدق سازه و جمعیت
اشراف و علیا و اندوه زنان عوام و بسیاری امیر معروف و توپه بد کاران و پیغ
هوا و خلاصی مسافران از ورطات و بسیاری رطوبت و قوت حال حوانین خاصه
زنان فضای اکرم شری مستعلی بود کم باران و خشک هوا باشد و اکرم شری مستعلی باشد
بسیاری باران و نم (واکر در جنگ بود) دلالت کند بر جیز بادها و بیماری و میث
مشایعه و عفونه هوا و توقف هر دم در سفرهای ساختمان طسمان و بستکی کارهای
کریم باران و مد و دانهای دو فوج عامله و عفونه زنان و کفرهای خیرات و طاعات و
سلامتی مسافران و بسیاری کشت و فروع اکرم شری مستعلی بود کم باران و نم باشد
و اکرم شری مستعلی باشد بسیار و نم و باران باشد (مقارنہ فروشنده مثله های)
دلالت کند بر افت ابهای در راههای وحدوت باد و خروج دزدان و بیماری باد شاهزاده

دیگر

دیگر

دیگر

برن

برن

دیگر

دَرْكَ قِرَافَاتِ كَلَكَتْ سَفِيلَهْ زَهْرَهْ وَرَنْجَهْ

مَقَارِنْهْ زَهْرَهْ وَرَنْجَهْ

(اکر دَرْكَر طَان بُود) دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ نِيكَهَالْ هَامَهْ دَعْتَرَهْ وَرَفْجَهْ بَرْ زَكَان وَامَد وَشَد
مسَاوَان دَرِيَا وَنَقْعَ وَفَائِدَهْ دَرِسْفَهْ وَعَتَارَهْ وَبَيَارَهْ اَهَهَا وَبَارَأَهْ مَهْيَد دَقَّ
دَفْجَهْ زَنَان وَنَكَاهَهَايِهِ خَيْر وَبَعْ وَشَرِيِهِ جَواهَرَهَايِهِ وَمَجَادِلِهِ مَرِدَهَايِهِ وَمَعْنَاهَهِ
علَى الْأَزْجَهَهِ دَرِيَا مَهْدَهْ اَكَرْ شَهَهِي بَوْدَهْ بَارَان وَنَمْ بَسَارَهْ بَوْدَهْ وَاَكَرْ قِرَسْتَهْ عَلَى بَوْدَهْ
يَادِ شَاهِ بَابِل دَحْوَزَهْ سَطَان وَفَتَهْ دَرِا كَثَرَهَايِهِ وَبَيَارَهْ وَصَوتَهْ دَرِفَارَس دَرِفَهْ
وَخَشَكَهَا (وَاَكَرْ دَرِعَرَهْ بَوْدَهْ دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ وَزَيدَهْ يَادِهَا وَامَدَهَا بَارَهَا دَرِ
وقَتَهْ وَنَوَيَهْ بَدِ كَارَان وَاعْتَدَالَهُوَ وَقَوَهْ حَالَهُ وَرَزَادَهْ وَاسْرَافَهْ وَرَزَكَان وَاسْلَانَهْ
وَضَعَهْ حَلَلَهْ وَازْغَمَهْ وَكَدَهْ وَقَتَهْ وَارِسَنَهْ زَنَان وَخَلَاصَيِهِ عَوَامَهْ وَبَارَندَهْ دَرِوقَتَهْ
وَفَرِوْهَانَدَهْ عَسَا كَرِدَهْ رَجَابَهْ شَهَالَهْ اَكَرْ شَهَهِي سَتَعْلَى بَاشَد دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ بَارَهَا
وَاَكَرْ قِرَسْتَهْ عَلَى بَاشَد حَكَمَهَا بَهُون بُود (وَاَكَرْ دَرِحَوْشَهْ بُود) دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ تَزَايِدَهْ
وَدِيَانَهْ عَوَامَهْ وَعَفَتَهْ زَنَان وَبَقِيرَهْ بَدِ كَانَ وَامَدَهْ بَارَان بَانَقَعَهْ وَارِنَقَاعَهْ بَخَارَهْ
وَابِرِدَهْ وَلَامَهْ اَنَاسَهْ وَحَسَنَهَايِهِ ذَرَعَهْ وَكَثَرَتَهْ كَيَاهْ وَحَدَّ وَقَتَهْ نَاجَهْ وَاَكَرْ شَرِيِهِ
وَانَدَهْ وَلَامَهْ اَنَاسَهْ وَحَسَنَهَايِهِ ذَرَعَهْ وَكَثَرَتَهْ كَيَاهْ وَحَدَّ وَقَتَهْ نَاجَهْ وَاَكَرْ شَرِيِهِ
سَتَعْلَى بُود قَلتَ بَارَان وَنَمْ بَاشَد وَاَكَرْ قِرَسْتَهْ عَلَى بُود كَثَرَتَهْ اَمَظَارَهْ وَمِيَاهْ بَاشَد
(فَصَلَ سِيدَهْ دَرِقِرَاتَهْ كَلَكَتْ سَفِيلَهْ زَهْرَهْ وَرَنْجَهْ دَرِمَلَثَاتَهْ اَرِيعَهْ وَرَنْجَهْ اَشْعَرَهْ)
(مَقَارِنَهْ زَهْرَهْ وَرَنْجَهْ دَرِمَلَثَاتَهْ اَرِيعَهْ) دَلِيلَهْ بَارَان دَسِيلَهْ وَرَعَدَهْ بَرِقَاسَتَهْ
وَبَارَهَايِهِ مَصْرِيَهَا كَهْ دَرِنَرِجَهْ رَطَبَهْ بُود وَقَرِيَهْ بَادِشَان نَاظِرَهْ بَاسَد دَائِيمَهْ دَلِيلَهْ بَرِيجَهْ
زَنَان وَرَسَوانَهْ اَيشَان اَكَرْ رَهْيَهْ سَتَعْلَى بُود دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ خَوَشَدَهْ سَيَاهِيَان وَ
عِيشَهْ وَطَربَهْ دَرِهِيَان اَيشَان رَبَاهِيَهِ حَالَهْ زَنَان وَفَتَهْ بَانِيكَهْتَهْ مَهْرَان وَقَتَهْ دَهْ
اَقْلِيمَهْ بَهْ وَسَایِرَهْ بَلَادَهْ كَهْ بَرَهْهِ مَتَعْلَقَهْ اَسَثَهْ وَرَوْنَقَهْ بَازَارَهْ سَلاَحَهْ وَاَكَرْ زَهْرَهْ غَالِهْ بَعَدَهْ
دَلَالَتْ كَنْدِ بَرْ دَسْلَطَهْ زَنَان وَحَكَمَهْ كَرِدَهْ اَيشَان بَرِشَهْهَان وَبَالِجَهْ اَمَرَاجَهْ اَيَنَهْ دَوكَبَهْ
دَلِيلَهْ اَخْلَافَهْ هَوَا بَاسَد وَاخْرَافَهْ مَزَاجَهَا اَزَاعَتَدَالَهْ وَافتَهْ رَهِيدَهْ بَهْيَوَهَا وَمَكَنَهْ زَنَان
وَرَحْصَوتَهْ وَمَجَادِلَهْ دَرِهِيَان اَنَوَاجَهَهْ وَشَرِكَاهْ (مَقَارِنَهْ زَهْرَهْ وَرَنْجَهْ دَرِمَلَثَاتَهْ اَشْعَرَهْ)

در میثلا شاهزاده

۱۵

دلات کند بر فنادمیان از زاج و غصب و حرب و قتل و کشت فسق و بجور و رغبت
بکارهای ناستوده و اشکار آشده فواحش و بیمارهای جنوی و صفرایی خاصه و دل
خواهیں و دختران و هنادهان و اسقاط جمل و نکاحها بیرغبت و دلبری زمان گلار
و نفخان بارندگی در برگشتن هوا در وقت و سبل امراء و شکرنایین بزن او فسق و
وقوع مرد مفاجات (واکر در حل بود) دلالت کند بر مخالفت منازعه از زاج
و نوع طلاق و فراق و کشت فسق و بجور و زنا و رسوله زانیان و بیماری در زنا
ومطربان و سرقا و بارندگی و نکوت خاصه که مشرق باشد و طرب در او نباش و کشت
فتنه در جبال و ظاعون و موت در اکثر بلاد و کشت و افاعات و حسن حال امراء و اجات
و بیماری بره و کوسفند و منازعه میان ارباب هموطن و طرب و اکریخ ستعلی بشد
و بیماری بود و مرد در حوزستان و حرب در شهرهای خشک و اکریزه و ستعلی بشد
لپیماری تب در اکثر بلاد و کشت باران و رعد (واکر در اسد بود) دلالت کند
بر وقوع عداوت میان خلائق و حدث رعد و برق و باران در وقت و مکان مستعمل
و کشت دزدان و اهل فناد و بیماری زنا و هوت و موت و فان اشراف و قلت فنا
مطربان و فوج عظام و مادریکی هموطن در سپاهیان و مخالفت از زاج و حرارت
دو مزاج زنان و کودکان و میل بمندن باحوال ناپسندیده و بد نای خند و راهله غنا
و فاش شدن فسق و بجور و اکریخ ستعلی بود مرد لذ ملکنا هوان و حوزستان بود
و خرابی دران و بار و هوت یکی از اهل حرم پادشاه و قوع حرب و ظهر ملحه و کنی
باران و اکریزه و ستعلی باشد دشمن بود میان خلائقی در شهرها (واکر در توکن
بود) دلالت کثیر مژاوت و پریشان از زاج و حرب در اهل سلاح و بارندگی و تلفت
جنین و رفت زنان بکارهای ناپسندیده و میل اهل سلاح به فناد و هوت یکی از
فرماندهان جهان و کشت امراض و افات در میان مردم خاصه زنان و قلت فولاذ و مطر
و بدی احوال بخواهیں و اکریخ ستعلی بود مرد لذ ملک عراق هرب باشد و بیماری
عداوت و قتل میان گالیان و یکی از اعادهایان و یکی باران و اکریزه و ستعلی بود

حل

رسان

نفع

سران